

VINERI.
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTE.

ROMĂNULU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Diretorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Va-egi în totle dilele astăzi de Lună și a doua-după Serbătoare.	128 lei
Săptămuni	64 —
Trei luni	32 —
Pe lună	11 —
Unu exemplar	24 par
Inscripțările linia de 30 litere	1 leu
Inscripționi și reclame linia	3 lei

Abonarea pentru district pe an	152 lei
Săptămuni	76 —
Trei luni	38 —
Abonamentele încep la 1 și 16 ale fie cărili luna	
Ele se facă în districte la corespondință dia-	
riul și prin poste.	
La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienno	
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.	
In Austria la direcții postale și la agenții de abonare, pe trimestru 10 florini argintiu valută austriacă.	

OSOIU, moșie a Statului, s'a dată de către călugări străini, săptămuni de schimbă, d-lui Vornicul N. Doican. Această spoliare a averilor Statului s'a făcută, în contra legilor și a ordinanțelor de către unu tribunale, care ană a recunoscute prin actul judecătoresc pe călugări străini PROPRIETARI DE VECI ai averilor române.

Ministeriul scie, și confirmă prin tacerea sa, spoliarea averilor Statului și dreptul datu călugări străini de proprietari de veci ai averilor națiunii române. Cine dă Moșia cea mică este învederat că va da și moșia cea mare.

Domnule Redactoriu.

Am primită avertismentul cu Nr 2043, prin care suntu invitatu ca, în termenu de 10 dile, se refuesc impositul fonciariu pe doue trimestre din anul curint.

Prințacă declară că voi plăti pe lunele Genariu și Februaru, conform votului onor. Camere reprezentative, și că cu totu respectul ce am pentru ordinile guvernului, însă de bună voi nu voi da uă para moi multu peste ce onor. Cameră a uă votat, fiind că nu voiesc se fiu afara din lege.

Bine voită, d-le redactoriu, a inseră această declarație în stîmabilele d-vi diariu și primită încredințarea deosebitei mele stime.

Gr. Gărdescu.

1863, iuniu 28.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 1st Cuptor.

Monitorul de Mercuri a vorbitu în slîrșită și a datu națiunii uă mică relațione despre marca nenorocire ce a bîntuitu, prin reversarea apelor, uă parte a României de peste Milcovă. Reproducemu mai la vale relațione o-

ficiale și ne măginimu pentru astă-dă a face aci nă singură constatare.

Foaia oficială spune că guvernul a primită scirile telegrafice numai Sâmbătă la 29 Iuniu și Lună la 1 Iuliu, prin care dice că „Prefecții de la Bacău și Nămești dau cele mai triste nuvele despre inundările întimplate în acele districte.”

Monitorul spune apoi că podurile s'a ruptă, cîmpiele, livele, semenăturele, producțele, casele și turmele de vite s'a inecată. Proprietari, arandanți, speculanți do păduri au incercat cele mai mari pagube. Recolta de estimpă prin acele localități s'a perduț și cherestelele ce erau gata a fi puse în comerț, au fost luate de apele ce veniau în torință.

„Guvernul, adaogă foia oficială, a luată totle mesurile, a venită în ajutorul săracimii(?) și a deschis în totle prefecturele liste de suprizeri în ajutorul acelor nenorociți.”

Ne asociam din animă cu totle mesurele cele bune ce se voru si luată și se voru luta și facem apoi la toți Români d'a contribui, cu ce pote fiu, spre ajutorul celor băntuți.

Celu care nu pote da decâtă căteva parale numai se nu se șiescă a le da, căci numai acele contribuțion de căteva parale, producții miliōne, pentru că astă-felu numai i-e parte întrăgă națiune.

In suprizeri ca nă totle ce face uă clase numai este un ce micu și slabu, și numai ce face uă națiune întrăgă, este mare putericu și eternu, pentru că ce face uă națiune Dumnezeu face.

Cum însă guvernul nălăcea catastrofă de cătu totu în accu di in care o astă și Redacționea acestei foie? Ce felu? Unu guvern nu scie nimicu, nu scie nici chiaru calamitățile cari băntue națiunea, mai nainte d'a le astă foile particularie? Administraționile locuți nu putu vedea cu căteva dile mai nainte potopul ce venia, și nu putu pune îndată în giurul lui to-

tă puterea colectivității sprè a scăpa celu puçinu produsele din magasiu, turmele, cherestele? Potopul acesta veni d'uă dată, din seună fără se pute prevede, și pe cătu ieră puterea omenescă, impucina?

Si Administraționea centrală nu sciu nimicu de cătu după ce se înplini calamitatea? Înțelegem se fiu fostu și surdă și șorbă pe cându se rupe șosele națiunii, pe cându se lamașia Osoiu din averile naționali și se da unorū omeni mari de cătră călugări străini, declarății oficiale de proprietari de veci. Aci celu puçinu putericul nostru Ministeriu se pote scusa că se temea de puterea omenilor celor mari cari înghiștă Osoiu. Si doavă că se temea mai multu d'acei omeni mari, de cătu de conștiința loru, de datoria loru, de națiune, este că și spină astă-dăi membri tribunalei cari au comis spoliarea și crimea suntu totu pe fotoliurile de judecători în locu d'a fi pe bancile acuzaților, eru Osoiu este totu în gîțul omenilor nostri celor mari. Daru nu înțelegem se fiu surdă la mugetul apelor, orbi la vederelor, no n'țelegitori pîn'a nu prevedea cu caceva que pîn'a pîn'a, venirea loru, și face totu ce este prin putință omenescă spre a impucina de nureul celu mai pucinu perderile. Daru de ce nu înțelegem? N'amă demnistrată noi că cei cari nu vedu și nu n'țelegă datorile loru cătră națiune, nu mai potu înțelege nimicu, nu mai potu vedea nimicu?

Despre celu-laltu potopu însă, despre scirea cea durerosă ce s'a respondeau, că săngele mucenilor Poloni și săngele nenorociilor Români enrage impreună, omorindu-se unu pălti, Monitorul nu dice năcă nimicu. Ori ce Românu mai are ceva cătu de pucinu în capul său și n'peptul său, este în neodină, este coprinsu de mare durere; și Monitorul, celu pucinu pînă n'acest momentu cîndu suntemu silici a scrie aceste linie, stă mutu ca mormintul? Al Dacă celu pucinu amu pote se ne dicem că nău fostu ade-

verate cele dîse: că eroicii, mucenicii Poloni nău fost siliști se trăcă pe terimul nostru, sau că administraționea nostră i-a vedută pîră tărișu precum a vedută pîră tărișu potopul apelor, precum a vedută pîră tărișu carele cu arme ce veniau din Russia prin România, și se duceau la Slavii de peste Dunăre. Însă Monitorul nu ne spune nimicu, nu deminte scirea că amă fostu datu-o supu rezervă, că săngele Polonu și săngolo Românu curge s'adapă acestu pămîntu uscatu și profanat d'atâta lungu timpu de armatele de invasione ale Russiei, ale acelei Russie, care are năcă în jugul ie și uă parte a României, și contra cărea-a se ducă se lupte și se mără cel eroicii martiri nănaționalității. Si cătu pentru speranța ce mai aveamă că pote Polonii nău fostu siliști se trăcă totu p'acele locur, pe unde aș fostu trecutu acumu cîte-va lune libere carele Russiei cu arme pîntru gîntea Slavă, acea speranță o perdurău; căci éca ce ne aduce poștea austriacă de astă-dă.

„Români!

„Ca romani, nu de romani adresa la Cabinetele Europei pentru a susține tratate sau a face conveniuni. Nu ne mai remăne daru de cătu a espune nu numai nainte-Ve, ci năcă naintea lumii civilisate întrege, intenționile și purtarea nostră în privința Vostră. Ecă-le.

„Conducă printre Principatele-U-nite, uă coloană armată, și prin acestu faptu călcănum neutralitatea terimului vostru.

„Daru înaintea lui Dumnezeu și Europei, în numele soților mei și n'țal'ul meu, declară că n'o facem acă decâtă de silă și de nevoie.

„Pentru noi, nu mai este alegere: său trebuie se lipsim la chiamarea Patriei, sau se trecemu prin pă-

tinuă; întrebuințarea timpului său uă alărgătură neincetău la cei nefericii spre a le ușura durarea.

Priviți-o și vedeli cumu sămenă cu Lady Hunster; este acelui-asi peru motăsosu, acea-asi frunte mare, inteligență, plină de cugetări. Aceiași ochi d'uă dată dulci și profundi... și gura sea aşa de cu lină desomnată a cării și-care miscare este unu suris de bună-voință. S'ar putea cineva înșela în totle și pentru totle. Este portretul viu alu surorii tatălui-șeu, a acelei angelice creature pe care amă vedută-o stingindu-se p'nu patu de durere, fără a pronunția unu cuvîntu amară, fără a se plângă, uitându-se pînă la cea din urmă resulare pe sine, ca se cugete la fericirea altoru-a.

In adeveru, d-na de Gilbert este Lady Hunster înainte d'a fi fostu bolnavă, adică tipul celu mai perfectu alu inaltei aristocrație britanică.

Englese prim distincțione, ea este prin grăția sea cu totul francese. Pre-

mînturile Voastre. Luăm acăstă din urmă cale. Lumea se ne judece!

„Se scîpă însă bine că suntu amicii cei cari trecu. Vom respecta cu scrupulositate totul, în persoane și n'averele loru. Si dacă, veșindu-ne în căminele Voastre, s'ar descrepta suscep-tibilitatea Voastră naționale, gîndi, Români, că astă-dăi suntemu soldați proscrisi ai iudependinței terei noastre, și că măne, vomu fi pote martirii iei.

„Si inimicii noștri nău violată ore terimurile străine?

„Nău intrată d'atâtea ori în Prusia spre a manopera contra Poloniilor? si mai deună-dă năcă, vinătorii Ruși nău trasu cu focuri asupra unui corp polonu, după ce acestu corp intrase pe terimul Austriei.

„Cea ce facă ei spre a ne lovi mai sicură, nu ne va fi permisă s'o facem și noi spre a ne apera? Noi, mai cu sămă, cari n'avemu alte ajutoare de cătu șanțele și bracelet năs-

tro, alte drenuri de cătu drenul na-turale, alii aliați de cătu justiția divi-nă și conștiința omenilor onarabili.

„Lăsați-ne daru se trecemu, căci mergem se combatem pe inemicii civilizaționii s'ai libertății.

„Lăsați-ne se trecemu, căci trebe se sosim cu oră ce prețiu. Nu uitați măi cu sămă că ambele năs-tre Națiuni suntu surori și că săn-gele versatul va recăde asupra acelui care va rădica șantiu măna.

„Si dacă s'acumă voru veni se ne acuse nainte-ve, învocându recea cesa-tiune a dreptului, respundeți, și con-sciința ori căru omu de șanță va respunde cu Voici.

asăltaso de mai multe ori mintea d-nei de Gilbert, se prezintă erăi căndu fu singură.

Era forte învederat pentru dinsa ea uă furtună se grămadia și avea se eclete in curindu în casă între lată și fiu. Instinctul său de semeia și ani-ma sea de sociă și de mamă o pre-vestiau despre acăstă.

Trebua daru a opri d'a eclata său celu pucinu a-i face loviturile mai pucinu lari; daru cumu se ajungă la acestu scop? Nu era ușioru. Nu era de cătu unu miu-locu; s'astepte pe băiatu, se-lu oprescă căndu va intra, se-lu întrebe, și dacă, cumu este probabile, va fi contractat uă nouă da-toriă, se-i procure bani ca se plătescă și se i-e astă-felu tatălui său ori ce pretestu d'a-lu certa. Acăstă fu o-tărirea ce luă d-na de Gilbert. În locu daru d'a se pune in patu, se des-brăca, puse pe dinsa uă capotă de ca-să și așteptă.

FOIȚA ROMANULUI

OMENII ONEȘTI.

PARTEA A TREIA.

XLVII.

De la ultimele evenimente ce narăriu, mulți anu ațcă trecutu. Schimbări grave s'a făcută. Două dinastie a dispărutu, capii a devenită bărbați, bărbații aprópe betrani.

D-na de Gilbert are acumu 40 de ani, e totu frumosă ca în trecutu, însă frumusețea sea numai este acea-asi. Nu mai este floră suavă de primăveră înflorându-se la primele adiări ale lui Aprilie, este ceva mai bine. Este fructul ajunsu în maturitatea sea; este femeia în totă splendore sea; este soția castă și devotată, mama tinoră, dulce, indulgentă și bună, a cării curățenia de șanță n'a fostu intunecată do nicu uă suflare de pasiune rea.

Vîțea sea a fostu uă virtute con-

datoria aginților autoriații e supunerea pasivă (orbă) la ordinile superiorilor, atunci societatea e lăsată în voia opresiunii și arbitrașului a căsi-va omeni, a capilor superiori, cari nu vor întârzi de a profita la ori ce ocazie. Si atunci remâne se ne întrebam, care din doue reale e mai mare. Daru din norocire supunerea pasivă nu poate se există, e în natura omului, fiindcă morale și inteligențe se nu potă există. Nică uă profesiune, nici chiaru aceea a soldatului, nu poate face pe omu se lucreze fără se cugete, fără se pui în mișcare inteligența cu care Dumnezeu lă-a înzestrat, ca se să dirige actele. Așa, nici soldatul nu poate avea uă supunere pasivă la ordinele ce elu primește, ci elu cugetă, și trebuie se cugete mai nainte de a le executa, căci uă gravă respondere poate se-l apese. Amă pută susține oră intr'unu chipu raționabile, că colonelul trebuie se execute cu uă supunere pasivă ordinea ministrului de resbelu, de a atenta la persona capulu statului, și că, singură ministrulă a responsabile, eru nu și colonelul și toți acei ofițeri subalterni, pînă la celu mai din urmă soldat, care, a datu ascultarea pasivă și a executat uă asemenea ordine.

Trebue se simă cu multă hăgare de sămă în acăstă cestiu, și se facemă deosebire între disciplina și supunerea pasivă. Disciplina e necesară pentru execuția punctuală a ordinilor, însă a acelor numai ce trebuie se dă fiș-care funcționarii în sfera atribuțiunilor sale. Funcționariul din ori ce trăptă trebuie se cunoscă acăstă. Elu trebuie se aibă inteligență mai desvoltată de călă a omului în de opște. De aceea cei ce numescu în funcțiuni trebuie se bage de sămă se alărgă aginții capabili. Eru supunerea pasivă, care ar face din omeni niște instrumente necugetătorie, e forte pericolosă. Pe niște asemenei instrumente poate pune măna ori ce omu, și poate se le întorcă chiaru împotriva celor mai de căpetenie capi, domni.

Osebitu de acăstă, prin prefectul a deschisă suptă-scriptiții în ajutorul acelor nenorociți.

(Monitorul Oficial)

IOAN CĂMPINIANU.

(Vezi No. de la 30 Iunie și 4 Iuliu.)

III.

Partida națională crește răpede în Cameră și în țără; capil sei erau acumă Ioan Cămpinianu, Ioan Roseti și Grigore Cantacuzino. Ei nu încau d'a censura pe față abaterile puterii executive, dilapidările bașilor publici, renova stare în care venise țara prin administrația cea neprincipala a guvernului și mai pre susu de toate, o-sindiu manoperile coruptoare ale consulului rusescu, alu căru comple devine guvernul. Desperatul de aceste simptome, de aceste miscări, guvernul volesce se lovescă uă dată și puternicu. Elu adresa unu oficiu Adunării prin care cel trei capi liberali suntu denunțați de porturbatorii ai repăsoului publicu. Camera este invitată a nu lăsa se se mai povătușescă în viitoru de consiliile loru, și a stiri din sinul iei acăstă spiritu adimentorii în contra căruia guvernul se va vedea silitu a lua cele mai aspre măsuri. — Dar Adunarea indignată respinge, prin organul președintelui iei, cu disprețu injuria ce i se facea și declară că nu are a da Domnului nici uă sămă despre lucrările sale, cu atâtu mai pucinu de opinioniile sale; că este iertată ori căru națiună a se feri de cursele asupitorilor sei; că duplul dreptu de suzeranitate, și protecțione este nural alu Porții, cel anteniu fiindcă consecinția acestu din urmă; că camera nu ar putea părasi în mănele puterilor garanți, fără jignirea onorei sale, unu dreptu ce nu aparține.

Ministrul, din prepnă cu toți aginții execuțiunii pînă la celu mai din urmă, sunu supuși, pentru atentate în contra libertății, securității și proprietății individuali, legilor comuni, în

formele prescrise de dinsle și la judecata tribunilor ordinare ca toți culpabilii în genere. Camera are și ea dreptul se denunție nisice asemenei atentate, însă totu la tribunalile ordinare, după regulata loru procedură.

In fine trebuie se se instituiește jury de acusare și de judecată, pentru judecarea ministrilor și celor-lalți funcționari căduți în vinele coprinse în acăstă a treia categorie.

A...

Dopești telegrafice priimite Sambătă, la 29 Iunie, și Luni, la 1 Iulie corentu, de la Prefecții judecători Bačău și Nămău, dau cele mai triste nuanțe despre inundațiile intemperate în cele districte. Amănuțele, pre căt s'a putut comunica prin telegrafu, suntu acestea:

Riturile Bistrița și Siretu, din muntele ploii ce au urmat, viind într-o mărime nepomenită, au ruptu toate podurile, s'au vărsat pe câmpii, au inundatu semănătură, livești, produse și case s'au înecat turme de vite pe cîmpuri. Proprietarii și arendașii, precum și speculanții de păduri, au incercat cele mai mari pagube. Recolta de estimpă din acele locuri suntu perduți și cherestelile ce erau gata a fi puse în comerțu au fostu luate de apele ce veniau în torrente.

Autoritățile administrative locale au luatu indată toate măsurile putincioase. Guvernul asemenea a venită în ajutorul săracimoi rămasă pe drumuri fără case de locuință și fără mijloace de viețuire; totu de odată s'u luatu dispozitii de a se face și alte înlesniri în favorul celor ce au incercat pagube similitore. Prin energice măsuri luate, se speră că în curându și comunică, întreruptă din pricina răperil podurilor, se va restabili.

Osebitu de acăstă, prin prefectul a deschisă suptă-scriptiții în ajutorul acelor nenorociți.

(Monitorul Oficial)

ne nici chiaru puterei protectoare: dreptul autonomei naționale. Apoi după ce protestă în contra actelor de rebeliune ce i se impută, Adunarea se pune ca în rolul de acuzațiori și împuță Domnului săbiciunile sale, neacapacitatea fratelui seu Michailu Anteiu seu ministru, venalitatea și reana voiajă a administrației.

Desbaterile acestei au împlutu totu începătul anului 1837. În același anu se împlinia și perioada 1-a a alegerii deputașilor. A doua perioadă se începea. Domnul săcătore chipurile pentru a înălță din nou legislativă pe Cămpinianu și pe cei-l-alii membri ai opoziției. Daru nici amenințări, nici persecuții, nici favori n'au pututu triunfa înaintea influenței celei crescute a partitelor. Roseti și Cantacuzino eșiră încă uă dată din urnă. Țera era bine înțeționată. Ea simția însemnatatea sesiunii ce avea a se începe, mărimea luptei ce avea a se înținge între română și străină, între autonomia țerei și perfidiile agresive ale Rusiei. In sesiunea acăstă vomu vedea pe Cămpinianu strălucindu în totă lumina lui; luptându-se cu curagiul și perspicacitatea unui adeverat uomu de Stat; a unui patriotu devotat și luminat.

In adeveru sesiunea abia se deschise și săcătă ca Adunarea se pomeni cu mesagiul cei-l-trămitea uă cerere a Consulului rusescu Baronele Ruckman care voia nici mai multă, nici mai puțină, decătu cu toate ordinanțele generariului Kissileff, din timpul ocupației 1821—1834, se fi anesată la Regulamentu ca putere de lege și se mai facă felurite prefaceri chiaru în testul Regulamentului; mai cu deosebire la articulii 52 și 54. Celu anătu glasua: că oră ce actu și otările a Adunării generale și a domnului, care ar fi contrariă privilegielor țerei, tratatelor și hatiserifelor emanate în favoarea iei, voru fi privite ca nule și neaveneite.

Rusia voia ca se se introducă aci și aceste cuvinte: contrariu Ambelor Curți și în articulul 54, în locu de cuvintele: se facă a preveni, la cunoștința ambelor curți, Rusia voia a se scrie: la malinătă cunoștința.

In fine, la concluziunea Regulamentului manuscris, care coprindea ea: „Adunarea împreună cu domnul, voru pută face în reglementu schimbările și reformele reclamate de trebuința Baronele Ruckman cerea ca se se adaptează: Totuși acăstă nu va pută se adă luă locu fără consimismantul curții surzane și protecțoriei.

Rusia voia a desărăca țera dintr'uă sin-gură săritură de dreptul iei suveranu. Adunarea poseda în sinul iei prămulii patrioților pentru ca se nu simptă măriuțea curselor ce i se tindea. Ea luă daru în fața străinului atitudinea ce trebuia s'o ie unu corpă legiuitoru alu unei țere autonome. Consulul rusu fu adințu suprinsu de atâtă cutedare neierată, negindătă ipătunci, se grăbi a protesta prin uă nold fulgerătoriă adresată Domnului. Era bucurosu acuma se stingă focul ce aprinsece cu oră ce prețiu. Nota lăuda pe guvernul și Adunarea Moldovei, care făcuse aceste modificări de multă! Se miră cumu Adunarea din Bucurescu, au rădicatul împotriva și greutății la schimbările introduce în tipărire cea nouă. Adunarea, dice, nu era chiamată de cău so colatione de tipărire și nu putea se săd din cercul atribuțiunilor sale. In definitiv declară Domnul că consulul priyesce uă asemenei întindere ca călcătoriile drepturilor curților suzerane și protecțoriei; apoi protestă oră ce mai departe lucrare și popresce pe sămă-1 înscințarea acăstă mănicioasă către ambele curți, spre a provoca oltările ce ar cere trebuința. — Domnul trămite Adunării unu oficiu prin care retrage copia Regulamentului cei cō-

municase spre revisuire și anulă toate lucrările relative la acestu casu.

Adunarea nu-lu putea lăsa fără respunsu. Ea procede seance tenante la redacțunea unei adrese. Prin acăstă Adunarea constată din nou că reglementul manuscris coprinde la sfîrșitul seu, vre căteva rânduri prin căr se disputernicescă toate schimbările ce s'ară pută face după timpu fără primirea curții protectoare; ca acele rânduri nefindu tipărite în edițunea din anul 1832, Adunarea așa voită a se petrunde de adeveru, și au remasă încredințată că generariul Kisileff, cu mare dreptate, nu lăsa a se tipări și acestu adăosu împotrívoriu dreptul țerei. Adresa enumeră toate tratatele, hatiserifele și proclamațiunile rusescă ce asigură și recunoscă României uă administrațione interioară independentă și se miră, la rândul iei, cumu s'u pututu misca consulul rusescu unu protestu în vederă oposițione cu aceste garanție. Inapoiăză chărțile trămite și declară din nou și fără sfîrșă că cuvinete puse de prisosu nu voru fi primite nici uă diniță în fera acăstă.

Cine va fi studiatu pe Cămpinianu în viață și faptele lui, în susținutul și aspirările lui, va descoperi în totu cunținutul din acăstă adresă pe Cămpinianu cu credința și religiunea lui politică și națională. Cămpinianu și Ioan Filipescu au aperat înaintea Adunării adresa cu totă virtutea tinerei lor. Trei pătrami din deputați au fostu pentru dinsa. Ministrul, după ce s'au municiu în desertu a se opune sau a compromite votul, au storsu unu oficiu de inchidere, daru acestu oficiu veni prătăriu, adresa era acumă supscrisă. S'au pusă sentinete pe la usie, ca căndu ar fi voită a impiedeca pe secretarul dăradica archivele și a se duce cu dinsa. Unul mergu pînă a dice că ministrul din tutru au luatu mai multe dosare și le-a dusu în depositul consulatului rusescu. Voiau, cu oră ce prețiu a da lucrului uă facă de rebeliune, — lacătă cunoscută și ponosită în analile guvernelor noastre... Si cu toate aceste, n'au esistat desbateri mai liniștită. Acolo numai era vorba de interesul meu sau alu teu, de cutare sau cutare privilegiu, de cutare sau cutare scutință ci de viitorul țerei care era în jocu: De așa fostu niscrava glasuri ce s'au deosebitu prin puterea rationării și a atragerii, prin vecința atacului și a operării, acestea a au fostu glasurile lui Cămpinianu și alu lui Ioan Filipescu. Cu atâtu mai multu, resunări glasurile acinstora, cu căndu aginții Rusiei erau mai aroganți. Ioan Filipescu aruncă unu ministru astă teribile apostrofă: „Ai merită se fi gituitu cu cordonul celu roșu ce i pău atîrnătă Rusia.“ A doua di Ioan Filepescu numai era prefectu alu orașului Bucurescu.

Domnul și ministrul sei au astepat adresa în palatul consulatului rusu. Primindu-o lovă Adunarea cunună mesagiul de disoluție. Eru consulul rusu spumega de turbare. Rusia nu se astepăta la una ca acăstă. Introducindu în reglementu uă umbră de represiune națională, Rusia nu înțelesese a plănuji germanii spiritul de independență desvelită cu atâtă bărbătie de Cămpinianu și alu lui. Generosa nostră protectoare făcea mare larmă, mare parăde de binefacerile iei; astă e prăadă de căldură și alegători, prin vecința păzitorii alu susținelor poporelor suntu goniști. Elu suferă daru cu bărbătă, cu speranță în viitorul.

Fericit vel fi, dice Măntuitorul, căndu ve voru hui, și ve voru goni pe voi și voru dice totu cuvintul reu împotriva voastră, minindu penitru mine. Cămpinianu era unu apostolu din convingere și devotamente. Elu seia pră bine că vinu timpi în cari toți acel ce se facă angeli păzitori alu susținelor poporelor suntu goniști. Elu suferă daru cu bărbătă, cu speranță în viitorul.

Momentul era supremă. Pericolul era eminente pentru diplomația moseovită. Singura vindecare sta în complacitătea Porții Otomane. Baronele Ruckman primește ordine de la Petersburgu de a se duce la Constantinopol și a se întrona în Părăsău unu firmanu, care se dă în capă, se ucide oponiține din România. Russia era a totu puternică pe atunci. Pără slabă și fricosă. Ea cede. Agințele țerei românescă I. Aristarchi fu insarcină a aduce la Bucurescă acestu vestită firmanu fabricat în Petersburgu și supscrisă în Constantinopol; acel firmanu care ordina înscrierea în Regulamentu a tutură articolelor propuse de Russia. Ucasu muscăescă investită în giubea de firmanu turcescă. Protectorul nostri, s'au silitu a incunguri misiunea lui Aristarchi de uă strălucire, de uă pompă străordinări. Unu înadinsu vasu a fostu pregătitu pentru dinsul. I s'au datu calitatea de dragomanu alu porții și la trecuță, i se lăsase voia, de a se institui în Capu-bașta; elu acelui care era unu funcționariu alu țerei românescă. — Uă scrisoriă a consulului Ruckman precește venirea lui Aristarchi în Bucurescă. În fine, după mai multe mustrări și lectiuni făcute de d. Ruckman membrilor Adunării generarie, mustrări, prin căr le areta viua părere de reu ce a căsătă M. Sale moscăescă evenimentele din sesiunea treceată; și lectiuni pentru uă sperată purtare viitoră, se dăde citire firmanului, la palat, în ziua de 14 Maiu 1838. Acestă faimosă documentă, nu se deosebie întru nimică de nota muscăescă primărită; —acea din 1837, prin care se impinge în sanctiunea Adunării exemplariul reglementului falsificat, — decătu prin numirea expresă a deputașilor ce se deosebisera în cameră prin opunerile lor. În capul acestor figura: Cămpinianu și Ioan Filipescu. Domnul era ordinat cu strănicia a adresă acestor patrioți reprimandele cele mai severe, în personală.

La 15 Maiu fu deschiderea Adunării. Ordini se dedeseră ca indată ce se va dice discursul de deschidere, se se păzescă nemijlocită la execuțare bunelor voințe ale sultanului. Aristarchi așezați pe bancă ministrile, arogante și îngimătă, președea de faptu Adunarea. Daru Cămpinianu lipsă. Nu era datu dușmanilor țerei a musta în față pe celu anteniu cetățian alu României. Ână uă datu: Cămpinianu lipsă și voia ciocililor țerei s'au făcutu. Daru căndu au statu elu prezinte, căndu i au așteptat cu privirile salo de vasiliscu, mută au fostu gura lor, legate erau mănele lor. Înimicii patrui lăsu bălită și lău persecutat. Astă hulă, astă persecuțione facă gloră lui.

Fericit vel fi, dice Măntuitorul, căndu ve voru hui, și ve voru goni pe voi și voru dice totu cuvintul reu împotriva voastră, minindu penitru mine. Cămpinianu era unu apostolu din convingere și devotamente. Elu seia pră bine că se facă angeli păzitori alu susținelor poporelor suntu goniști. Elu suferă daru cu bărbătă, cu speranță în viitorul.

Spre sciință publică.

D. Cyrille provine pe toate persoanele ce au avut relații de interesu cu d-sa, că voiesce a ei din țără peste o lună de zile. Prin urmare răgă pe toți căi au a lău ceva dela d-sa, fie d-ori ce felu să și adreseze cerile lor la d-sa, mai nainte de 1/2 luni în stradă teatrul No. 7.

Gursulă gogosiloru de mătase.
La 4 Iuliu 1863.
Sămîntă Milanesă 1-a calit. 62—70 lei.
2-a " 45—60 " "
3-a " 30—40 " "
Sămîntă făcută s'a vindut cu preț de 450 pînă 500 franci, ear gogosi înzisă din care s'a scos semință sel măntă se vinde cu 17 și 18 lei ocoaia.

